

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-11 У. 17332/15
20. септембар 2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Тамбурковски Баковић, председника већа, Љиљане Максимовић и Зорице Китановић, чланова већа, са судиским саветником Весном Мутавцић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца: А.А., из ..., ..., Б.Б., из ..., ..., В.В., из ..., ... и Г.Г., из ..., ..., чији је пуномоћник Миодраг Р. Филиповић, адвокат из Новог Сада, Сремска 4/III, поднетој против туженог Републике Србије-Комисија за хартије од вредности, ради поништења решења, број 6/0-40-869/44-14 од 13. новембра 2015. године, у предмету непосредног надзора у вези са стицањем акција и утврђивањем настанка обавезе објављивања понуде за преузимање циљног друштва, у нејавној седници већа, одржаној дана 20. септембра 2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Републике Србије-Комисија за хартије од вредности, број 6/0-40-869/44-14 од 13. новембра 2015. године, и **ВРАЋА** предмет надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени орган, Република Србија-Комисија за хартије од вредности, да тужиоцима: А.А., из ..., ..., Б.Б., из ..., ..., В.В., из ..., ... и Г.Г., из ..., ..., на име солидарне накнаде трошкова управног спора, исплати износ од 17.870,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем, коначним у управном поступку, тач. 1. до 10. диспозитива, утврђује се да је за В.В., А.А., Б.Б. и Г.Г., као лице које са њима заједнички делује, дана 31. децембра 2010. године, настала обавеза објављивања понуде за преузимање циљног друштва “Д.Д.” а. д. ...; утврђује се да В.В., А.А. и Б.Б. и лице које са њима заједнички делује, Г.Г., нису у року од једног радног дана од 31. децембра 2010. године, као дана настанка обавезе, објавили обавештење о намери преузимања циљног друштва “Д.Д.” а. д. ...; утврђује се да В.В., А.А. и Б.Б. и лице које са њима заједнички делује, Г.Г., нису у року од једног радног дана од 31. децембра 2010. године, као дана настанка обавезе, поднели Комисији за хартије од вредности захтев за одобрење објављивања понуде за преузимање циљног друштва “Б.Б.” а. д. ..., саму понуду, скраћени текст понуде, текст обавештења о намери за преузимање и исправе из

члана 20. став. 2. овог закона; утврђује се да В.В. нема право гласа над 24.256 комада акција ISIN број ..., CFI код ... од 31. децембра 2010. године, као дана настанка обавезе објављивања понуде за преузимање циљног друштва “Д.Д.” а. д. ...; утврђује се да А.А. нема право гласа над 24.257 комада акција ISIN број ..., CFI код ... од 31. децембра 2010. године, као дана настанка обавезе објављивања понуде за преузимање циљног друштва “Д.Д.” а. д. ...; утврђује се да Б.Б. нема право гласа над 24.256 комада акција ISIN број ..., CFI код ... од 31. децембра 2010. године, као дана настанка обавезе објављивања понуде за преузимање циљног друштва “Д.Д.” а. д. ...; налаже се Централном регистру, депоу и клирингу хартија од вредности да изврши упис одузимања права гласа над 24.256 комада акција ISIN број ..., CFI код ..., на власничком рачуну В.В., да изврши упис одузимања права гласа над 24.257 комада акција ISIN број ..., CFI код ..., на власничком рачуну А.А., да изврши упис одузимања права гласа над 24.256 комада акција ISIN број ..., CFI код ..., на власничком рачуну Б.Б.; налаже се В.В., А.А., Б.Б. и лицу које са њима заједнички делује, Г.Г., да у року од 30 дана, у складу са одредбама Закона о преузимању акционарских друштава (“Службени гласник РС”, бр. 46/06...99/11), поднесу Комисији за хартије од вредности Захтев за одобрење објављивања понуде за преузимање циљног друштва “Д.Д.” а. д. ...; налаже се циљном друштву “Д.Д.” а. д. ..., са седиштем у ..., да достави ово решење свим акционарима у року од 15 дана од дана пријема решења, ради остваривања пред стварно и месно надлежним судом права на откуп акција под условима под којима је морала бити објављена понуда за преузимање.

Тужбом, поднетом Управном суду, дана 16. децембра 2015. године, тужиоци су оспорили законитост решења туженог органа због неправилне примене закона, непоступања по правилима поступка, непотпуно и нетачно утврђеног чињеничног стања и што је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања. Навели су да је у конкретном случају занемарена одредба члана 12. Закона о приватизацији (“Службени гласник РС”, бр. 38/03 и 18/03) и да мимо циља који је дефинисан наведеном законском одредбом Конзорцијум, након приватизације, нема никакву улогу, циљ нити легитимитет за деловање, па се ни радње појединих чланова Конзорцијума не могу сматрати заједничким деловањем, будући да се Конзорцијуму признаје правни субјективитет само у сврху приватизације. Истакли су да претпоставка да чланови Конзорцијума заједнички делују само због тога што су били у Конзорцијуму приликом приватизације није основана и ничим није доказана. Стога се било каква веза А.А. и Г.Г. не може по аутоматизму импутирати осталим члановима Конзорцијума, нити они могу бити солидарни дужници у погледу обавезе објављивања понуде за преузимање циљног друштва. Навели су да тужиоци нису заједнички деловали нити су имали исти циљ на шта упућује чињеница да тужиоци од првог до трећег реда нису били упознати са трансакцијама које је вршила тужила четвртог реда, те да тужени орган није доказао постојање субјективног момента на страни тужилаца. Истакли су да је оспореним решењем погрешно примењена одредба члана 4. став 1. Закона о преузимању акционарских друштава, јер Конзорцијум нема правни субјективитет, који му се, према одредби члана 12. Закона о приватизацији, признаје само у сврху куповине акција, а не након тога. Предложили су да Суд тужбу уважи, поништи оспорено решење, врати предмет надлежном органу на поновно одлучивање и обавезе тужени орган да тужиоцима солидарно накнади трошкове

управног спора, према приложеном трошковнику или да тужбу уважи, поништи оспорено решење, обустави поступак непосредног надзора у вези са трговањем акцијама издаваоца “Д.Д.” а. д. ... на Београдској берзи и у вези са утврђивањем настанка обавезе објављивања понуде за преузимање Привредног друштва “Д.Д.” а. д. ..., који се поступак води пред Комисијом за хартије од вредности број 6/0-40-869/44-14, и обавезе тужени орган да тужиоцима солидарно накнади трошкове управног спора, према приложеном трошковнику. Поднеском од 18. јула 2017. године, тужиоци су обавестили Суд да је учешће у капиталу циљног друштва “Д.Д.” а. д. ..., А.А. и Г.Г., на дан писања овог поднеска, пао испод 25% акција, односно да А.А. поседује 19,63%, а Г.Г. није више акционар наведеног циљног друштва. Како су се стекли услови из члана 37. став 3. Закона о преузимању акционарских друштава (“Службени гласник РС”, бр. 46/06...99/11), предложили су да Суд укине оспорено решење, а тужиоцима накнади трошкове управног спора.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу с одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/99), Управни суд је, након разматрања навода тужбе, одговора на тужбу и свих списа ове управне ствари нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења, у поступку непосредног надзора туженог органа над стицањем акција циљног друштва “Д.Д.” а. д. ..., имајући у виду одредбе члана 4. став 7. Закона о преузимању акционарских друштава (“Службени гласник РС”, бр. 46/06...99/11), којима је прописано да се сматра да физичка лица делују заједнички ако су брачни другови, родитељи и потомци, усвојилац и усвојеници, старалац, штићеници и потомци штићеника, сродници до трећег степена сродства у побочној линији, укључујући и сродство по тазбини, утврђено је заједничко деловање В.В., А.А. и Б.Б. и стицаоца акција Г.Г., с обзиром да је Г.Г. Братаница А.А.. Да В.В., А.А. и Б.Б. јесу лица која делују заједнички утврђено је с обзиром на то да у Привредном друштву “Б.Б.” д. о. о. ..., А.А. и Б.Б. непосредно имају удео у власништву од по 33,33%, а В.В. од 33,34%. Током надзора утврђено је, затим, да је Г.Г., дана 31. децембра 2010. године, након салдирања трансакција закључених 28. децембра 2010. године, на организованом тржишту, на берзи, стекла 158 комада акција циљног друштва “Д.Д.” а. д. ..., а које су стечене на основу трансакција у којима су на страни продаје учествовали Е.Е. и Ж.Ж. а. д. Утврђено је и то да је на рачун хартија од вредности Конзорцијума, који су чинили В.В., А.А. и Б.Б., дана 17. новембра 2006. године, по основу продаје 70% друштвеног капитала, извршен упис 67.206 акција, а по основу издавања друге емисије акција ради повећања основног капитала упис 5.563 акције односно укупно 72.769 акција издаваоца “Д.Д.” а. д. ..., што чини 71,12738% од укупног броја акција са правом гласа. Применом одредаба члана 5. став 2. и члана 8. став 2. Закона о преузимању акционарских друштава (“Службени гласник РС”, бр. 46/06 и 107/09), које нису измењене доношењем Закона о изменама и допунама Закона о преузимању акционарских друштава (“Службени гласник РС”, бр. 99/11), а сходно одредби члана 8. став 5. и члана 5. став 1. Закона о преузимању акционарских друштава (“Службени гласник РС”, бр. 46/06...99/11), установљено је да је обавеза објављивања понуде за преузимање настала 31. децембра 2010. године, стицањем 158 комада акција од стране Г.Г., због чега је тужени орган решио као у тачки 1. диспозитива оспореног решења. Увидом у службену евиденцију туженог органа установљено је да обвезници

понуде, В.В., А.А. и Б.Б. и лице које са њима заједнички делује, Г.Г., нису у роковима, прописаним чл. 12. и 13. став 1. Закона о преузимању акционарских друштава (“Службени гласник РС”, бр. 46/06 и 107/09), доставили обавештење о намери преузимања и захтев за одобрење објављивања понуде за преузимање, због чега је тужени орган решио као у тач. 2. и 3. диспозитива оспореног решења. На основу утврђеног чињеничног стања, а имајући у виду наведене одредбе Закона о преузимању акционарских друштава (“Службени гласник РС”, бр. 46/06...99/11), тужени орган је решио као у тач. 4. до 6. диспозитива оспореног решења, док је сагласно одредбама члана 41б Закона о преузимању акционарских друштава (“Службени гласник РС”, бр. 46/06...99/11) и члана 27. став 6. Правилника о садржини и форми понуде за преузимање акција (“Службени гласник РС”, бр. 10/12), решио као у тачки 7. диспозитива оспореног решења.

Код наведеног, тужбом се, по оцени Суда, основано оспорава законитост решења туженог органа. Ово са разлога што је тужени орган поступак непосредног надзора извршио на основу налога, број 6/0-40-869/10-14 од 8. маја 2014. године, позивом на одредбе Закона о преузимању акционарских друштава (“Службени гласник РС”, бр. 46/06...99/11), а за меру, изречену након спроведеног надзора, позвао се на одредбе Закона о преузимању акционарских друштава (“Службени гласник РС”, бр. 46/06 и 107/09). Како је за тужиоце, према налажењу туженог органа обавеза објављивања понуде за преузимање циљног друштва настала 31. децембра 2010. године, у време важења Закона о преузимању акционарских друштава (“Службени гласник РС”, бр. 46/06 и 107/09), од када је утврђено и да прва три тужиоца немају право гласа над акцијама које поседују, а непосредни надзор је спроведен, оспорено решење донето и тужиоцима изречене мере након ступања на снагу Закона о измена и допунама Закона о преузимању акционарских друштава (“Службени гласник РС”, бр. 99/11), тужени орган, примењујући одредбе и једног и другог закона није дао разлоге за овакву примену материјалног права, нити се позвао на законску одредбу која га овлашћује да на однос настао за време важења једног закона, примени одредбе закона важећег у време одлучивања. Стога је по оцени Суда тужени орган применио закон на штету тужилаца.

Предлог тужилаца да Суд, применом одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима својом пресудом реши ову управну ствар није прихваћен, јер је оспорено решење донето уз повреде правила поступка које треба да отклони тужени орган, па се нису стекли услови из наведене законске одредбе за суђење у спору пуне јурисдикције.

Суд је овај спор решио без одржавања усмене расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, којом је прописано да суд решава без одржавања усмене расправе, само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, или ако странке на то изричито пристану, будући да је због наведене повреде правила поступка оспорени акт незаконит, а што је овај суд могао да цени на основу стања списка, без одржавања јавне расправе.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, на основу одредбе члана 40. став 1. у вези члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде.

У поновном поступку тужени орган ће донети ново, на закону засновано решење, придржавајући се примедба Суда изнетих у овој пресуди, у року и на начин прописан одредбом члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

Разматрајући захтев тужилаца за накнаду трошкова управног спора, Суд је имао у виду да из списка произлази да су у вези с покретањем и вођењем овог спора, имали трошкове у висини награде адвокату за састав тужбе, које је Суд, применом тар. броја 43. у вези са чланом 15. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр. 121/12), одредио у износу од 16.500,00 динара, као и трошкове у висини судске таксе за тужбу и пресуду, које је Суд, применом тар. броја 28. став 1. и тар. броја 29. став 1. тачка 2. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, бр. 28/94...106/15), одредио у износима од по 390,00 динара односно 980,00 динара. Стога је, сагласно одредбама чл. 150, 153. став 1. и члана 154. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...55/14), чија је сходна примена прописана одредбом члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 20. септембра 2017. године, III-11 У. 17332/15

Записничар
Весна Мутавцић, с.р.

Председник већа - судија
Биљана Тамбурковски Баковић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП